

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΪΟΥ

7 Μαΐου 2006

Κυριακή τῶν Μυροφόρων (Μάρκ. ιε΄ 25-27, ιστ΄ 24-25)

Πόσα σημαντικά καὶ πόσα θαυμαστά γεγονότα δὲν πραγματώθηκαν κατὰ τὴν ἡμέρα «τῆς μιᾶς τῶν σαββάτων», δηλαδή τὴν Κυριακή. Τὸ ἱερό κείμενο τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, μᾶς παρουσιάζει μιὰ πληθώρα γεγονότων σημαντικῶν καὶ θαυμαστῶν.

Ὅμιλεῖ γιὰ τὶς τρεῖς γυναικείες μορφές ποὺ πορεύθηκαν πολὺ πρῶτ' στὸ μνήμα τοῦ Χριστοῦ. Γιὰ τὴν ἀποκύληση τοῦ μεγάλου βράχου, ποὺ ἔκλεινε τὸν τάφο καὶ γιὰ τὸ κενὸ μνημεῖο. Γιὰ τὴν ὄπτασία τοῦ Ἀγγέλου καὶ γιὰ τὴν παράδοξη ἀγγελία του πὼς ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε.

Ὅλ' αὐτὰ τὰ παράδοξα καὶ θαυμαστά, ἔλαβαν χώρα κατὰ τὴν ἡμέρα «τῆς μιᾶς σαββάτων». Αὐτὴ τὴν ἡμέρα, ποὺ σηματοδοτεῖ τὴν ἀρχὴ τοῦ καινούργιου κόσμου. Αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ποὺ φωτίζεται ἀπὸ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Τὴν Κυριακή, τὴν ἡμέρα τοῦ Κυρίου· αὐτὴν, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τοῦ ἑβδομαδιαίου κύκλου ὡς πρώτη καὶ ἁγία.

«Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία...»

Καὶ ἔτσι, ὡς κέντρο καὶ βάση τῆς ἑβδομάδος ἡ ἡμέρα αὐτή, ἀπέτελεσε τὸν κατάλληλο χρόνο συνάξεως τῆς πρώτης Ἐκκλησίας γιὰ τὴν τέλεση τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας. Τότε ἄκουγαν τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων ὡς αὐτηκόων καὶ αὐτοπτῶν μαρτύρων τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τότε εὔρισκαν τὸν χρόνο ν' ἀσκήσουν τὴν ἀγάπη μεταξύ τους, προσφέροντας βοήθεια στοὺς ἀδύναμους καὶ ἔχοντας ἀνάγκη ἀδελφούς.

Μὰ τὰ θαυμαστά καὶ παράδοξα γεγονότα ποὺ συμβαίνουν κατὰ τὴν Κυριακή, δὲν ἔχουν τελειωμό. Διαβάζουμε στὸ βιβλίον τῶν πράξεων τῶν Ἀποστόλων πὼς ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὴν Τρωάδα «μιὰ Κυριακὴ παρατείνει τὸν λόγο ὡς τὰ μεσάνυχτα». Καὶ ὁ ἴδιος γράφοντας πρὸς τοὺς Κορινθίους, τοὺς λέγει: «νὰ μὴν ξεχνοῦν τὸ χρέος τῆς ἀγάπης καὶ κάθε Κυριακὴ στὴ θεία Λειτουργία, νὰ συνάξουν χρήματα γιὰ τοὺς ἐνδεεῖς». Ἀκόμη κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης δέχθηκε στὴν Πάτμο τὴν Ἀποκάλυψη τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ ἔρχεται ἀργότερα, τὸν 4ο μ.Χ. αἰῶνα ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος μὲ αὐτοκρατορικὸ διάταγμα, νὰ κάνει τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς, ἀργία. Ἔτσι ἡ ἡμέρα αὐτὴ συνδέθηκε «μὲ τὴν καινούργια ἐποχὴ τοῦ κόσμου, μὲ τὴν ἴδρυση τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὴν

ζωή και τις παραδόσεις του λαού».

Έτσι άρα γε τα σημαντικά γεγονότα από μόνα τους, δεν όμιλούν για την Ανάσταση και δεν άποτελούν μιάν τρανή άποδειξη για αυτήν;

Αυτή ή Κυριακή, ή ήμέρα «της μιάν σαββάτων», είναι βαθειά τοποθετημένη μέσα στην συνείδηση του λαού. Είναι ζυμωμένη με την ίδια τη ζωή του και νοηματοδοτεί την πίστη του. Άφου άποτελεί την ήμέρα που έξ ολοκλήρου άφιρώνεται στον Χριστό.

Το έρώτημα που θα μπορούσαμε να θέσουμε έδω είναι αυτό που εκφράζει ένα βασικό προβληματισμό. Ποιό είναι αυτό το έρώτημα; Άρα γε είμαστε σήμερα έμεις οι Χριστιανοί εύχαριστημένοι από τον τρόπο με τον όποιο οι άνθρωποι στον καιρό μας αισθάνονται και τιμούν την «μίαν των σαββάτων»;

Οι σημερινοί άνθρωποι κατά ποικίλο και διάφορο τρόπο αισθάνονται την Κυριακή. Για μερικούς ίσως δεν διαφέρει σε τίποτε άπ' όλες τις άλλες ήμέρες της έβδομάδος, άφου κι αυτή την ήμέρα θα έργαστούν. Θα έργαστούν δε όχι έπειδή το επάγγελμά τους το επιβάλλει, μα γιατί είναι ιδική τους επιλογή.

Άλλοι θα επιλέξουν αυτή την ήμέρα της Κυριακής για να κάνουν εκδρομή. Και ή συνήθεια αυτή, «πάει να διασπάση την πατροπαράδοτη οίκογενειακή συνοχή του λαού μας».

Άλλοι αυτή την ήμέρα λένε να ξεκουραστούν και να άπολαύσουν τον ύπνο. Και όταν ή καμπάνα της Έκκλησίας μάς καλεί στην Εύχαριστηριακή σύναξη, που είναι ή χαρά της Αναστάσεως, εκείνοι γυρνούν από την άλλη πλευρά ή το χειρότερο ένοχλούνται.

Και οι λιγότεροι θα αισθανθούν αυτή την ήμέρα, πώς άνήκει στο Θεό, θ' άκούσουν τη φωνή Του, θα ανταποκριθούν στην πρόσκλησή Του. Εκεί δε στην Έκκλησία, θα δεχθούν τη χάρη Του· θα Τον εύχαριστήσουν για τα ούράνια δώρα Του και θα πάρουν δύναμη για τον άγώνα της ζωής.

Άγαπητοί άδελφοί, οι Μυροφόρες ξεκίνησαν πρωί «της μιάν Σαββάτων» για νάρθουν να βρουν το σώμα του Χριστού. Ξεπέρασαν όλα τα έμπόδια και πέταξαν από επάνω τους τον φόβο. Αυτές άποδείχθηκαν γενναίες γιατί αγάπησαν πολύ. Έτσι ανταμείφθηκαν. Πήραν πρώτες το μήνυμα της Αναστάσεως και γίνηκαν άγγελιοφόροι του.

Έμεις όμως κάθε Κυριακή έχουμε να κάνουμε ένα ούσιαστικό έργο. Να έλθουμε στην Έκκλησία ν' ανταμώσουμε τον Χριστό. Ν' άκούσουμε τον λόγον Του· να δεχθούμε την εύλογία και να βιώσουμε την Ανάστασή Του. Και τότε να πάρουμε την εύλογία Του μέσα από το Εύαγγελικό λόγο της Αναστάσεως και να το φέρουμε στην καθημερινότητά μας.

Άρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]